

[**Ragnhild Andersen.**]

modtagerne en regulering, som begynder 1. oktober, og som sikrer dem fremtidigt halvårlige reguleringer, når mit parti foreslår at give gratis medicin til vore gamle, og når vi foreslår, at grundbeløbene skal forhøjes, så får vi illustreret, hvor de partier i virkeligheden befinder sig, som snakker om tryghed og sikkerhed og ingen frygt for morgendagen for vore gamle.

De forslag, mit parti har stillet, er retfærdige forslag. Det er oven i købet beskedne forslag; der kunne og burde rimeligvis stilles ganske anderledes forslag for aldersrentemodtagerne end dem, vi i dag har lagt på bordet. Det er beskedne forslag, og de er bygget således op, at ethvert menneske med forståelse for de gamles elendige vilkår må kunne stemme for dem, og jeg skal tillade mig at anbefale ærede medlemmer at stemme for de underændringsforslag, mit parti har stillet til udvalgets og ministerens forslag, men først og fremmest at stemme for de forslag, som mit parti har fremsat her i form af vort selvstændige lovforslag.

Kaj Andresen: Ved første behandling af det foreliggende lovforslag gjorde jeg på mit partis vegne gældende, at en halvårlig regulering af rentesatserne, selvom den fik tilbagevirkende kraft og kom til at gælde for julipristallet, med de prisstigninger, der havde fundet sted, ikke for os var tilfredsstillende; vi måtte foretrække et eengangstillæg, og realiteten deri måtte være, at rentemodtagerne ikke blev ringere stillet end med tillægget i fjor. Men samtidig rejste jeg spørgsmålet om medicincirkulæret, fremsatte ønske om godtgørelse til rentemodtagerne, som jo ikke havde fået fodtøjsrabat, samt understregede ønskeligheden af, at refusionen for ydelsen i år blev givet efter samme regler som sidste år, da kommunerne fritoges for den ekstraudgift, der fandt sted midt i et regnskabsår.

I det store og hele er vore ønsker blevet imødekommet under den nu afsluttede udvalgsbehandling. Det, vi især var utilfredse med i medicincirkulæret, var, at visse mediciner, der er overordentlig vigtige, var placeret i gruppen 3—2, hvortil der ikke ydes tilskud, endvidere med den kategori-ske form, cirkulæret havde om ydelse af hjælp netop til denne gruppe af medicin. Det var efter cirkulærets form en almindelig opfattelse ude omkring, at de sociale udvalg praktisk talt ikke kunne yde hjælp til sådan medicin. Den højtærede minister har imidlertid nu i udvalget erklæret, at han vil udstede et nyt cirkulære, hvor det klart

slås fast, at de sociale udvalg har ret til af rådighedsbeløbet at yde hjælp til rentemodtagere også til medicin, der ikke omfattes af sygekassebestemmelserne. Da ministeren samtidig har bebudet, at listen over medicin i de forskellige grupper vil blive revideret, og at en supplerende liste med særlig betydningsfuld medicin vil fremkomme, kan vi erklære os tilfredse hermed.

Jeg kan også være tilfreds med, at der i udvalget opnåedes enighed om, at kommunerne får refusion som i fjor. Ikke mindst i betragtning af, at man pålægger kommunerne en betydeligt større administration end nu med selve loven, er det rimeligt, at man fritager dem for den økonomiske byrde, loven medfører.

Det vigtigste for os er imidlertid, at hele udvalget er gået ind for vore tanker om et eengangstillæg på linie med sidste års tillæg. Vi havde beregnet, at et tillæg efter samme regler som i fjor ville betyde godt 50 pct. af grundbeløbet plus de sædvanlige dermed regulerede tillæg eller ca. 22 mill. kr., hvorimod ministerens forslag ville koste ca. 13 mill. kr. Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen kan ikke forstå, hvordan man kommer til det beløb, man her er nået til, disse ca. 22 mill. kr. Af en udregning, ministeriet har foretaget, fremgår det, at den stigning, der fandt sted i aprilpristallet, svarer til 1,7 pct. af de nugældende beløb, medens stigningen i julipristallet svarer til 5 pct. af de nuværende beløb. Hvis man regner hver af disse to stigninger ud for et år, vil det i første tilfælde blive 12 gange 1,7, d. v. s. ca. 22 pct. af en måneds rente, og det sidste vil blive 65 pct. Da nu aprilpristallet kun gælder første kvartal, får man $\frac{1}{4}$ gange 22 plus $\frac{3}{4}$ gange 65 lig med 54 pct. af en måneds grundbeløb plus tillæg, hvilket bliver ca. 22 mill. kr. De udregninger, udvalget har ladet foretage i ministeriet, viser også, at de tal, vi havde antaget, var rigtige, og at de 22 mill. kr. ville give forholdsmæssigt samme godtgørelse som sidste år. Man har imidlertid i udvalget været enig om at gøre selve udregningen ude i kommunerne så enkel som muligt, og i stedet for en procentberegning af grundbeløbet plus de mange tillæg, der jo alle alligevel reguleres på samme måde som grundbeløbet, er man blevet enig om at beregne det samme beløb, de 22,1 mill. kr., i forhold til selve grundbeløbet, således at procenten i stedet for som oprindeligt beregnet 54 ville blive 65 pct. Derved spares socialkontorerne for mange udregninger.

Vi har ikke i udvalget kunnet få tilslutning til vort ønske om en fodtøjsrabatord-